

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ श्रुत्वातयोर्वचनेइतिशेषः तेनरेचनमार्गेण सलिलाशयंजलाशयांतरं ॥ ११ ॥ यौगैर्जलस्यकुलीकरणादिभिरुपयैः ॥ १२ ॥ १३ ॥ उद्यानेयथनेएतेषांयथितानांयत्स्या
नामंतरंप्रविश्यस्थितः ॥ १४ ॥ गृह्यमिति तदुद्यानंयथनसूत्रं गृह्यं गृह्णातीतिगृह्यं सूत्रंमुखेनावलंब्यावस्थितं तस्यैतमस्यवेधाः गृहीत्वासर्वानिवपयितान् विदुः सचमत्स्यः तथैवगृहीतवदेवतत्रास्तेइतिशेषः
प्रक्षीयमाणंतदृष्ट्वाजलस्थायंभयागमे ॥ अब्रवीद्दीर्घदर्शीतुतावुभौसुहृदौतदा ॥ ६ ॥ इयमापत्समुत्पन्नासर्वेषांसलिलौकसां ॥ शीघ्रमन्यत्रगच्छामःपं
थायावन्नदुष्यति ॥ ७ ॥ अनागतमनर्थं हि सुनयैर्यः प्रवाधयेत् ॥ सनसंशयमाप्नोतिरोचतांभोव्रजामहे ॥ ८ ॥ दीर्घसूत्रस्तुयस्तत्रसोब्रवीत्सम्यगुच्यते ॥ ननु
कार्यात्तरातावदितिमेनिश्चितामतिः ॥ ९ ॥ अथसंप्रतिपत्तिज्ञः प्राब्रवीद्दीर्घदर्शिनं ॥ प्राप्तेकालेनमेकिंचिन्त्यायतः परिहास्यते ॥ १० ॥ एवं श्रुत्वा निराक्रम्य
दीर्घदर्शीमहामतिः ॥ जगामस्नोतसातेनगंभीरंसलिलाशयं ॥ ११ ॥ ततः प्रसृततोयंतंप्रसमीक्ष्यजलाशयं ॥ बबं धुर्विविधैर्यौगैर्मत्स्यान्मत्स्योपजीविनः
॥ १२ ॥ विलोड्यमानेनास्मिन्सुततोयजलाशये ॥ अगच्छद्वधंनंतत्रदीर्घसूत्रः सहापरैः ॥ १३ ॥ उद्यानेक्रियमाणेतुमत्स्यानांतत्ररज्जुभिः ॥ प्रविश्यांतरमेतेषां
स्थितः संप्रतिपत्तिमान् ॥ १४ ॥ गृह्यमेवतदुद्यानं गृहीत्वा तंतथैवसः ॥ सर्वानेवचतांस्तत्रतेविदुर्ग्रथितानिति ॥ १५ ॥ ततः प्रक्षाल्यमानेषु मत्स्येषु विपुलेजले ॥
मुक्कारज्जुं प्रमुक्तोसौ शीघ्रसंप्रतिपत्तिमान् ॥ १६ ॥ दीर्घसूत्रस्तुमंदात्माहीनबुद्धिरचेतनः ॥ मरणंप्राप्तवान्मूढोयथैवोपहर्तेद्वियः ॥ १७ ॥ एवं प्राप्नतमंकालं यो
मोहान्नावबुध्यते ॥ सविनश्यतिवैक्षिप्रं दीर्घसूत्रोयथाज्ञपः ॥ १८ ॥ आदौ न कुरुते श्रेयः कुशलोऽस्मीति यः पुमान् ॥ स संशयमवाप्नोति यथा संप्रतिपत्तिमान्
॥ १९ ॥ अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेव सुखमेधेते दीर्घसूत्रो विनश्यति ॥ २० ॥ काष्ठाकलामुहूर्त्ताश्च दिवारात्रिस्तथा लवाः ॥ मासाः पक्षाः
षड्ऋतवः कल्पः संवत्सरास्तथा ॥ २१ ॥ पृथिवी देश इत्युक्तः कालः स च न दृश्यते ॥ अभिप्रेतार्थसिद्ध्यर्थं ध्यायते यच्च तत्तथा ॥ २२ ॥ एतौ धर्मार्थशस्त्रेषु मोक्षशस्त्रे
षु चर्षिभिः ॥ प्रधानाविति निर्दिष्टौ कामे चाभिमतौ नृणां ॥ २३ ॥ परोक्ष्यकारी युक्तश्च स सम्यगुपपादयेत् ॥ देशकालावभिप्रेतौ ताभ्यां फलमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
इति श्री महाभारतेशांति० आपद्ध० शाकुलोपाख्याने समन्विशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ काष्ठेति कालस्य देशस्य च सूक्ष्मतां अवहितो जानीयात् इति श्लोकद्वयार्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ एतौ दीर्घदर्शिनः संप्रतिपत्तिमनौ ॥ २३ ॥ ताभ्यां पंचमी ॥ तदपेक्ष
यापि परीक्ष्यकारी युक्तश्च विशिष्ट इत्यर्थः ॥ २४ ॥ शाकुलं मीनसंबंध्युपाख्यानं इति शां० आ० नै० भा० समन्विशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥